

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndob/92/2023
Identifikačné číslo spisu:	2122203447
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:2122203447.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, proti žalovanému JUDr. Marekovi Piršeloovi, Bratislava, Kopčianska 10, správcovi konkurznej podstaty úpadcu X. A., narodeného XX. novembra XXXX., C., zastúpenému ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - Marek Piršel s.r.o., Bratislava, Kopčianska 10, IČO: 47 255 498, o určenie poradia pohľadávky proti podstate, o nesúhlase Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m na konanie a rozhodnutie o odvolaní je Krajský súd v Bratislave.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava v predmetnom spore rozhodol rozsudkom č. k. 23Cbi/4/2022-83 zo 4. októbra 2022 tak, že zamietol žalobu, predmetom ktorej bolo určenie, že pohľadávka proti podstate spočívajúca v paušálnej náhrade za vedenie kancelárie v konkurznom konaní na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25K/14/2015 nemá byť zaradená do zoznamu pohľadávok proti podstate. Žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a Okresný súd Trnava predložil vec Krajskému súdu v Trnave ako súdu funkčne príslušnému na rozhodnutie o podanom odvolaní.

2. S poukazom na § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Krajský súd v Trnave postúpil predmetný spor vedený na tom súde pod sp. zn. 32CoKR/2/2023 Krajskému súdu v Bratislave ako súdu funkčne príslušnému na konanie o odvolaní žalobkyne. Ozrejmil, že z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobkyňa sa domáha určenia výšky pohľadávky, ktorú si žalovaný uplatnil v konkurznom konaní, preto v zmysle § 196a ods. 6 v spojení s § 96 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoKR“) jedná sa o spor vyvolaný konkurzom, ktorý podľa § 164 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy tvorí na krajskom súde obchodnoprávnu agendu. Podľa Okresného súdu Trnava, pretože vo veci

rozhodoval tento súd a odvolanie voči jeho rozhodnutiu bolo podané do 31. mája 2023, poukazujúc na právny názor najvyššieho súdu týkajúci sa výkladu § 34 v spojení s § 22 a § 471c CSP v znení účinnom od 1. júna 2023 (tlačové komuniké z 22. augusta 2023 zverejnené na stránke www.nsud.sk <.), ktorý je primerane použiteľný aj na výklad § 196a ods. 1 a 3 a § 206o ZoKR, na dokončenie odvolacieho konania v prejednávanej spore obchodnoprávnej agendy je kauzálny príslušný Krajský súd v Bratislave.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „predkladajúci súd“) s postúpením veci nesúhlasil a postupom podľa § 43 ods. 2 CSP predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o nesúhlase s postúpením veci z dôvodu, že funkčne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 23Cbi/4/2022-83 zo 4. októbra 2022 je Krajský súd v Trnave. Nesúhlas s postúpením veci odôvodnil tým, že v predmetnom spore odvolacie konanie bolo začaté podaním odvolania žalobkyne dňa 18. novembra 2022, t.j. za účinnosti právnej úpravy platnej a účinnej do 31. mája 2023, kedy na konanie a rozhodnutie o podanom odvolaní bol kauzálny a funkčne príslušný Krajský súd v Trnave. Zmena zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ku ktorej došlo zákonom č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov, nemala vplyv na už založenú kauzálnu a funkčnú príslušnosť Krajského súdu v Trnave. Krajský súd v Bratislave uzavrel, že zavedením kauzálnej príslušnosti zákonom č. 150/2022 Z. z. nedošlo k 1. júnu 2023 k prechodu výkonu súdnictva medzi krajskými súdmi v prebiehajúcich odvolacích konaniach, a preto konania o odvolaní začaté do 31. mája 2023 sa majú dokončiť na doteraz príslušných krajských súdoch. Na rozhodnutie o odvolaní podanom v predmetnom spore do 31. mája 2023 je teda príslušný doterajší odvolací súd, Krajský súd v Trnave. Uvedené je i v súlade s § 36 CSP, zásadou „perpetuatio fori“ spočívajúcou v trvaní určenej súdnej príslušnosti až do skončenia konania bez ohľadu na neskoršie zmeny okolností, ktoré sú inak pre určenie príslušnosti rozhodné.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd spoločne nadriadený Krajskému súdu v Trnave a Krajskému súdu v Bratislave podľa ust. § 43 ods. 2 CSP preskúmal vec a dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Krajským súdom v Trnave nie je dôvodný.

5. Podľa článku 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

6. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

7. Podľa § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného prejednávania sporu (veta za bodkočiarkou v znení účinnom od 1. júla 2023).

8. Podľa § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

9. Podľa § 196 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 196a ods. 1 ZoKR, na konanie podľa tohto zákona sú kauzálny príslušné:

- a) Mestský súd Bratislava III pre obvod Krajského súdu v Bratislave,
- b) Mestský súd Košice pre obvod Krajského súdu v Košiciach,
- c) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici,

- d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu v Nitre,
- e) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove,
- f) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne,
- g) Okresný súd Trnava pre obvod Krajského súdu v Trnave,
- h) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline

11. Podľa § 196a ods. 3 ZoKR, na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa:

- a) odseku 1 písm. c), f) a h) a odseku 2 je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici,
- b) odseku 1 písm. a), d) a g) je príslušný Krajský súd v Bratislave,
- c) odseku 1 písm. b) a e) je príslušný Krajský súd v Košiciach.

12. Podľa § 196a ods. 6 ZoKR súd, na ktorom prebieha konanie podľa tohto zákona, je príslušný aj na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona, s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

13. Podľa § 206o ZoKR, konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončia na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023; to neplatí, ak podľa osobitného predpisu výkon súdnictva prechádza z vecne a miestne príslušného súdu na iný súd.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom spore o určenie, že pohľadávka proti podstate spočívajúca v paušálnej náhrade za vedenie kancelárie v konkurznom konaní na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25K/14/2015 nemá byť zaradená do zoznamu pohľadávok proti podstate, ktorý je nepochybne sporom vyvolaným osobitnou povahou konania podľa ZoKR, rozhodol Okresný súd Trnava č. k. 23Cbi/4/2022-83 zo 4. októbra 2022 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti predmetnému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a Okresný súd Trnava predložil vec Krajskému súdu v Trnave ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Krajský súd v Trnave o odvolaní nerozhodol a postupom podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 40 CSP vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave, ktorého príslušnosť na konanie o odvolaní v predmetnej veci sa riadi právnou úpravou účinnou od 1. júna 2023. Krajský súd v Bratislave s postúpením veci nesúhlasil a vec predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o príslušnosť.

15. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo teda posúdiť dôvodnosť nesúhlasu Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Krajským súdom v Trnave na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 23Cbi/4/2022-83 zo 4. októbra 2022. Odvolanie bolo podané (a teda odvolacie konanie bolo začaté) pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov v znení zákona č. 398/2022 Z. z., ktorým boli s účinnosťou od 1. júna 2023 zavedená tzv. reforma súdnej mapy. Jedným z novelizovaných predpisov bol ZoKR, v rámci ktorého došlo k zavedeniu novej príslušnosti súdov na konanie podľa ZoKR, a to tak súdov prvej inštancie (§ 196a ods. 1 ZoKR), ako aj odvolacích súdov (§ 196a ods. 3 ZoKR). Ustanovenie § 196a ods. 3 ZoKR (týkajúce sa funkčnej príslušnosti vybraných krajských súdov na odvolacie konanie) v texte pod jednotlivými písmenami a) až c) priamo odkazuje na konkrétne ustanovenia § 196a ods. 1 ZoKR, upravujúce kauzálnu príslušnosť vybraných okresných súdov (v sídle kraja) na konanie podľa ZoKR. Na túto úpravu nadväzuje ustanovenie § 196a ods. 6 ZoKR, podľa ktorého súd, na ktorom prebieha konanie podľa tohto zákona, je príslušný aj na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona, s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zákonodarca danou reformou sledoval špecializáciu súdnictva, ako možno vyrozumiť zo všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 150/2022 Z. z., v ktorej sa uvádza, že reforma súdnej mapy je jedným z nástrojov na dosiahnutie efektívne fungujúcej justície, pretože vytvára vhodné podmienky pre špecializáciu sudcov, ako na úrovni okresných súdov, tak aj na úrovni krajských súdov. Takáto špecializácia je prostriedkom pre efektívny výkon justície (v súlade s aktuálnymi spoločenskými potrebami), preto nielen subjektívny historický, ale aj recentný objektívny teleologický výklad jednotlivých ustanovení novej právnej úpravy je smerodajný pre jej správnu aplikáciu. Pre rozhodnutie tohto sporu o príslušnosť bolo potrebné v prvom rade vyriešiť

otázku časovej pôsobnosti právnych noriem upravených v § 196a ods. 1, 3 a 6 ZoKR v nadväznosti na prechodné ustanovenie § 206o ZoKR.

16. Súčasťou novely ZoKR účinnej od 1. júna 2023 je aj výslovné zakotvenie pravidla časového spolupôsobenia starých (neplatných a neúčinných) právnych noriem s právnymi normami novými (platnými a účinnými). Ide o tzv. ultraaktivitu procesných noriem zakotvenú v prechodnom ustanovení § 206o ZoKR k úpravám účinným od 1. júna 2023. Podľa tohto pravidla sa vecná a miestna príslušnosť súdu na konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 spravuje starou právnou úpravou (účinnou do 31. mája 2023). Z uvedeného pravidla zákonodarca upravil výnimku, vzťahujúcu sa na prípady, keď osobitný predpis stanovil prechod výkonu súdnictva z inak (podľa starej právnej úpravy) vecne a miestne príslušného súdu na iný súd. Podstata princípu ultraaktivity procesných noriem spočíva v tom, že v istých špecifických prípadoch alebo zo špecifických, obzvlášť zreteľa hodných dôvodov sa aktivizuje starý procesný režim na konania za tohto starého režimu začaté, no prebiehajúce i počas účinnosti nového procesného režimu. Odôvodnené je to vždy v prípadoch, ak zákonodarca určitý inštitút z právneho poriadku vypúšťa - je logické, že začaté konania ohľadom tohto inštitútu sa dokončia podľa doterajších procesných predpisov [por. Števček, M.: O temporalite procesných noriem (malé praktikum z teórie práva), Bulletin Slovenskej advokácie 3/2015, s. 22-30]. V protiklade k ultraaktivite stojí pravidlo okamžitej použiteľnosti (novej) procesnej úpravy na všetky prebiehajúce konania začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov (ďalej aj „okamžitá aplikabilita“), ktoré na rozdiel od ultraaktivity nevyžaduje výslovné zákonné zmocnenie, keďže je odvoditeľné pomocou ústavnokonformného teleologického výkladu. Podstatou princípu okamžitej aplikability je zabezpečiť procesne efektívne prejednanie vecí vyhnutím sa nachádzaniu vhodného procesného režimu (v spleti prechodných ustanovení), čo umožňuje súdom sústrediť sa na hmotnoprávnu povahu sporu (III. ÚS 267/2017). Ultraaktivita v porovnaní s okamžitou aplikabilitou je vo všeobecnosti nežiadúca, pretože naráža na predvídateľnosť práva, dôveru subjektov v jasnosť a prehľadnosť právnej úpravy a princíp právneho štátu, ktorého imanentnou súčasťou je princíp právnej istoty. Ak teda ultraaktivita predstavuje odchýlku od žiadúceho stavu, je potrebné uprednostniť princíp okamžitej aplikability. Tam, kde nie je výslovné zakotvená ultraaktivita, platí okamžitá aplikabilita.

17. Prechodné ustanovenie § 206o ZoKR (k úpravám účinným od 1. júna 2023) je teda výnimkou z princípu okamžitej aplikovateľnosti novej procesnoprávnej úpravy ZoKR, ktorá sa vzťahuje výlučne na konania začaté a právoplatne neskončené na súdoch vecne a miestne príslušných.

18. V posudzovanej veci bolo predmetom konania určenie, že pohľadávka proti podstate spočívajúca v paušálnej náhrade za vedenie kancelárie v konkurznom konaní na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25K/14/2015 nemá byť zaradená do zoznamu pohľadávok proti podstate, a teda odvolanie smeruje proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vydanému v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZoKR. S účinnosťou do 31. mája 2023 (podľa úpravy CSP, na ktorú odkazoval § 196 ZoKR) bol namiesto všeobecného súdu žalovaného na takéto konanie príslušný výlučne súd, na ktorom prebieha konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie (tu Okresný súd Trnava), ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou týchto konaní, okrem sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov [§ 20 písm. d) CSP v znení účinnom do 31. mája 2023]. Príslušným súdom na odvolacie konanie bol potom podľa § 34 CSP v znení účinnom do 31. mája 2023 Krajský súd v Trnave, do obvodu ktorého patrí Okresný súd Trnava. S účinnosťou od 1. júna 2023 však ZoKR nanovo upravil príslušnosť súdov na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona (s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov), ktorá je zhodná s kauzálnou príslušnosťou súdu, na ktorom prebieha konanie podľa ZoKR, teda konkurzné konanie, reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení. Pokiaľ teda na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému súdom prvej inštancie v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZoKR bol podľa predpisov účinných do 31. mája 2023 funkčne príslušný Krajský súd v Trnave, zatiaľ čo s účinnosťou od 1. júna 2023 je na konanie o odvolaní v takomto prípade podľa § 196a ods. 3 písm. a) ZoKR príslušný Krajský súd v Bratislave a súčasne § 206o ZoKR ako intertemporálne ustanovenie explicitne neupravilo, že konanie o odvolaní začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončí na súde funkčne príslušnom podľa predpisov účinných do 31. mája 2023, potom so zreteľom na princíp

okamžitej aplikability novej procesnej úpravy je od 1. júna 2023 na odvolacie konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 funkčne príslušný krajský súd určený podľa úpravy ZoKR účinnnej od 1. júna 2023. V posudzovanom prípade je takýmto funkčne príslušným súdom Krajský súd v Bratislave.

19. Z vyššie uvedeného vyplýva, že argumentácia, podľa ktorej funkčná príslušnosť Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu je v predmetnej veci daná iba na konania začaté na Okresnom súde Trnava od 1. júna 2023, nie je správna. Najvyšší súd SR zastáva názor, že aj v prípade ostatnej novely procesných ustanovení obsiahnutých v ZoKR, má mať prednosť metóda teleologickej interpretácie právnych noriem, najmä ak vychádzanie úzko len z textu zákona v znení účinnom od 1. júna 2023, ktorý explicitne nevyjadruje všetky aspekty určenia príslušnosti odvolacích súdov v „starých“ odvolacích konaniach začatých do 31. mája 2023, by v konečnom dôsledku spôsobilo nejednotnosť v príslušnosti pri rozhodovaní v rámci obchodnoprávných sporov v režime Civilného sporového poriadku (5Ndob/5/2023, 3Ndob/8/2023) a rovnako tak pri rozhodovaní v konaniach o konkurze a reštrukturalizácii, resp. týmito konaniami vyvolaných sporoch, či v rámci registrových konaní v režime Civilného mimosporového poriadku (6Ndc/19/2023).

20. Vzhľadom na totožné znenie prechodných ustanovení § 206o ZoKR a § 471c CSP, Najvyšší súd SR pre úplnosť poukazuje aj na uznesenie sp. zn. 1Ndob/17/2023 z 29. novembra 2023, v ktorom sa už k nastolenej problematike vyjadril spôsobom, že v prípade absencie funkčnej a kauzálnej príslušnosti v ustanovení § 471c CSP nejde o právú medzeru v zákone, teda prípad, kedy úmyslom zákonodarcu nebolo vylúčiť zachovanie kauzálnej a funkčnej príslušnosti. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR zákonodarca v ustanovení § 471c CSP zachovanie kauzálnej a funkčnej príslušnosti v konaniach začatých do 31. mája 2023 neupravil vedome. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že zákonodarca v znení tohto prechodného ustanovenia pristúpil k vymenovaniu iných druhov príslušnosti, ktoré zostávajú zachované (vecnej a miestnej príslušnosti), avšak kauzálnu a ani funkčnú príslušnosť neuviedol (na rozdiel od prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP). Z tohto pohľadu potom nie je priestor pre aplikáciu čl. 4 CSP. Prípadný rozpor s dôvodovou správou ako aj s usmernením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky nemožno odstraňovať takým výkladom, ktorým by sa zmenil nepochybný obsah predmetného ustanovenia (čl. 3 ods. 1 CSP). Okrem toho dôvodová správa má na účely výkladu prijatých právnych noriem len podporný charakter (II. ÚS 81/2018), pričom práve právna norma je odrazom zámeru, resp. prostriedkom na jeho dosiahnutie. Postupujúcim súdom prezentovaný výklad, podľa ktorého by konania o odvolaniach podaných do 31. mája 2023 mali byť dokončené na pôvodných krajských súdoch, t. j. funkčne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023, podľa názoru Najvyššieho súdu SR nerespektuje účel sledovaný novelou, ktorým je v prvom rade špecializácia súdov, vrátane krajských súdov. Navrhovaný výklad by spôsobil neželanú dvojkolažnosť, kedy by odvolacie konania v obchodnoprávných sporoch (napriek zamýšľanej špecializácii) naďalej prebiehali aj na krajských súdoch, ktoré už podľa novej právnej úpravy nemajú byť súčasťou špecializovaného obchodného súdnictva.

21. Vychádzajúc z uvedeného, Najvyšší súd SR uzatvára, že pre konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 zákonodarca v prechodnom ustanovení § 206o ZoKR výslovne určil, že sa majú dokončiť na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023. Toto ustanovenie nepokrýva kauzálnu príslušnosť a ani funkčnú príslušnosť odvolacích súdov. Najvyšší súd SR zastáva názor, že pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle v prechodnom ustanovení § 206o ZoKR upraviť tiež zachovanie kauzálnej a funkčnej príslušnosti, urobil by tak explicitne ako v prípade ustanovenia § 470 ods. 4 CSP. Preto je pri nachádzaní funkčnej príslušnosti krajského súdu na konanie o odvolaní v sporoch vyvolaných osobitnou povahou konaní podľa ZoKR potrebné vychádzať z okamžitej aplikability, a to v súlade so zámerom súdnej reformy zahŕňajúcej špecifické požiadavky zákonodarcu smerujúce k špecializácii súdov (sudcov) v určitých (zákonom určených) druhoch sporov tak, ako je tomu aj v danom spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZoKR (§ 196a ods. 3 ZoKR).

22. Najvyšší súd SR s prihliadnutím na článok 17 Základných princípov CSP a v zhode s už vysloveným

(obdobným) názorom v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Ndc/19/2023 z 27. júna 2023 a v náleze Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 257/2023-58 z 27. júna 2023 poukazuje aj na princíp hospodárnosti konania a v neposlednom rade na zachovanie účelu reformy súdnej mapy. Dopĺňa, že týmto nedochádza k porušeniu práva na zákonného sudcu (§ 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a ani k porušeniu procesnoprávnej zásady perpetuatio fori (§ 36 CSP), keďže k zmene funkčnej príslušnosti prišlo na základe zmeny právnej úpravy a jej okamžitej aplikovateľnosti, pričom úprava intertemporalít novej procesnej úpravy bola v rukách zákonodarcu. Pokiaľ v priebehu odvolacieho konania dôjde k zmene právnej úpravy funkčnej príslušnosti, je na zákonodarcovi, aby zrozumiteľne a jednoznačne upravil, či s ohľadom na princíp okamžitej aplikability novej procesnej úpravy a s ohľadom na povinnosť odvolacieho súdu skúmať svoju funkčnú príslušnosť počas celého konania podľa § 40 CSP, zostáva zachovaná funkčná príslušnosť v konaniach začatých podľa prechádzajúcej právnej úpravy, a to prijatím zodpovedajúceho prechodného ustanovenia, ktoré však v rámci novely ZoKR prijaté nebolo.

23. Najvyšší súd SR preto konštatuje, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Krajským súdom v Trnave nie je dôvodný a na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému (v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZoKR) Okresným súdom Trnava je podľa § 196a ods. 3 písm. b) ZoKR v spojení s § 196a ods. 1 písm. g) ZoKR funkčne príslušný Krajský súd v Bratislave.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.